

MUISTELUA JA KOKEMUKSIA YHTEYSHENKILÖNÄ

Olen kiitollinen, hämmentynyt ja iloinen juhluvuoden yhteyshenkilön arvonimestä ja samalla muistan sen, että yksin ei tule onnistumisia, yksin ei jaksa. Ilo ja vaikuttavuus nousevat yhdessä tekemisestä ja yhteydestä seurakunnan työntekijöihin, vapaaehtoisiin ja Kirkon Ulkomaanavun työntekijöihin. Meitä yhdistävät yhteiset arvot, jotka ohjaavat yhteisöllisyyteen, yhteisvastuuseen ja ihmisoikeuksien puolustamiseen.

Kirkon ulkomaanavulla on ollut ja pitää jatkossakin olla vahva side yhteisvastuukeräykseen. Minuun teki Orimattilan seurakunnan talouspäällikkönä vahvan vaikutuksen opettaja Salme Palon toiminta yhteisvastuukerääjänä. Hän oli ollut vapaaehtoisena joka vuosi keräyksen alkamisesta lähtien, ja hänen työnsä listakerääjänä jatkui keskeytyksettä siihen saakka, kun terveys sen mahdollisti. Olen saanut pienen häivähdyksen listakerääjän kokemuksista. Ajattelen, että Yhteisvastuun ja Kirkon ulkomaanavun lipaskerääjänä mahdollistan auttamisen vähäeleisesti keskellä arjen ihmisvirtaa.

Muutin Orimattilasta Kotkaan seurakuntayhtymän sekä Kotkan ja Langinkosken seurakuntien talousjohtajaksi. Kotkan seurakuntien kansainvälisellä työ oli monipuolista ja aktiivista. Kiinnostuin ja innostuin kansainvälisestä diakoniasta ja pääsin seurakuntayhtymän yhteyshenkilöksi. Sain merkitystä ja tarkoitusta omalle työlleni seurakuntayhtymän hallinnossa.

Kesällä 2004 seurakuntayhtymien hallintovirkamiehet tekivät opintomatkan Mosambikiin. Koko ryhmä oli vaikuttunut siitä työstä, jota maassa tehtiin erilaisin projektein. Kaupungissa oli auttamistyötä slummeissa, maaseudun kylissä oli yhdessä sovittuja ruokaturvaan, terveyteen, koulutukseen ja lähidemokratiaan keskittyviä, olosuhteisiin oikein mitoitettuja hankkeita. Tämä matkan kokemukset muistamme työtä tehdessämme, näin porukassa päätelimme.

Yhteyshenkilötyöryhmän jäsenenä minulle avautui aivan upea näköala KUA:n toiminnan laajuuteen, periaatteisiin ja osaamiseen. Nina Silander ja Karita Linden-Lemmetti tukivat työtämme tosi hienosti. Someaika teki tuloaan, ja minunkin piti Ninan kehotuksesta avata Facebook-tili. Lusikoita kätkemällä teimme tunnetuksi kongolaisten nuorten ammatillisen koulutuksen tärkeyttä.

Karita organisoivat KUA:n teemaviikkoja muutamalle paikkakunnalle, ja onnistuimme saamaan viikkotapahtuman myös Kotkaan. Viikon aikana pidettiin yhteyttä luottamushenkilöihin ja seurakuntien työntekijöihin, järjestettiin musiikki-ilta Anssi Kela tähtenä ja Karhulan lukion tiloissa ohjelmalliset Maailma Kymissä- järjestömarkkinat. Teemaviikon jälkeen järjestimme muutamana vuonna pienimuotoisia tapahtumia KUA:n viestiä välittäen. Avustusmäärärahojen kohdentamisen periaatteita muutettiin kirkkoherra Juha Tanskan aloitteesta. Riparilaiset leireillä päättävät vuosittain avustuskohteista.

Toinen opintomatkoistani suuntautui köyhään Haitiin, jossa maanjäristykset sekä hurrikaanit tekevät tuhojaan, väkivaltaa on kaikkialla ja demokratia vasta idulla, jos sitäkään. Paikalliset kiittivät köyhien alueiden turvallisista koulurakennuksista. Vuoristokylän asukkaiden ruokaturvaa vahvistivat Naisten Pankin pienluotot.

Peace United- jalkapallotoiminta on vuosien ajan ollut Kotkassa aktiivista. Yhteys jalkapallokerhoon syntyi kaverini, kerhoa ohjaavan Hiwa Haghin välityksellä. Kerhossa on enimmillään ollut 50 - 60 pelaajaa. Tällä hetkellä eri yhteisöjen perustamia Peace United-kerhoja Kotkassa toimii 4 ja kerhojen yhteinen suunnittelu tehdään seurakunnan työntekijän johdolla. Toimintaa on laajentunut niin, että Peace United-tunnuksin on myös futsal- ja e-urheilukerhoja. Kerholaisille on järjestetty yhteisiä retkiä ja Toivo- pienryhmiä. Kerho on järjestänyt ystävyyspelejä rasismiin vastaisella viikolla. Vapaaehtoiset toimivat myös kavereina kerholaisille ja pyytävät kaveriksi lipaskeräyksiin.

Kirkon Ulkomaan avun työ on mielestäni tullut Suomesta turvaa hakevien ihmisten mukana lähelle. Meillä on mahdollisuus tukea apua tarvitsevia maahan muuttaneita arjen pienillä teoilla. Kotoutumisen onnistuessa ihmiset voivat hyvin, opiskelevat, menevät töihin sekä välittävät osaamistaan ja pystyvät tukemaan täältä käsin kotimaamaassaan asuvia läheisiä. He osallistuvat seurakunnan vapaaehtoistoimintaan monin eri tavoin.

Seurakuntien yhdistyessä on tärkeää, että kansainvälinen työ ja diakonia huomioidaan riittävän tarkasti tehtäviä ja vastuita määriteltäessä. Tarvitaan selkeästi johdettu tehtäväkokonaisuus ja yhteyshenkilövastuiden kirjaaminen työntekijän tehtäväkuvaukseen. Vastuiden ollessa selkeitä syntyy työntekijälle oikeus ja mahdollisuus toimia ja kehittää toimintaa yhdessä vapaaehtoisten kanssa.

Kirkon Ulkomaan apu on tällä hetkellä entistäkin tärkeämpi toimija. Ihmisten halu auttaa on edelleen vahva. Sota järkyttää ja ahdistaa, ja sen seurauksia halutaan yhdessä lievittää. Kaipaamme rauhaa, oikeudenmukaisuutta ja ihmisoikeuksien kunnioittamista. Nuoret tiedostavat ilmastonmuutoksen vaikutukset, jotka näkyvät erilaisina tuhoisina luonnonilmiöinä.

Diakoniatyön tulevaisuuden teesit sopivat yhteyshenkilötoiminnan kehittämiseen:

”Vaikuttavammaksi työ tulee, jos alueen toimijoiden kanssa mietitään alusta asti yhdessä, miten joku haaste taklataan, eikä vain pyydetä kumppaneita mukaan omaan työhön. Lisäksi on tärkeää vaalia ja entisestään lisätä seurakuntalaisten osallistumisen mahdollisuuksia. Diakoniatyö ei pidän vain tuottaa valmista toimintaa, vaan kuunnella, mitä ihmiset todella kaipaavat, ja mahdollistaa sitä.”

Jorma Korpela

Kotka-Kymin seurakunnan yhteyshenkilö